

stisk Arbejde her i Landet, jeg mener tillige et positivt socialistisk Arbejde. Det, der trænges til, er, at vi faar saadanne Samfundsforhold, saadanne økonomiske Forhold og en saadan Lovgivning, at det, der er sket i disse Jobberiets og Svindleriets Aar, bliver umuligt. Vi maa have en saadan Sparekasselovgivning, en saadan Aktieselskabslovgivning og en saadan Banklovgivning, at ingen Direktør kan spekulere i sit eget Selskabs Aktier, og at ingen Bankdirektør kan sidde i Bestyrelserne for et halvt Hundrede forskellige Selskaber. Vi maa have alt det forbudt og forbudt paa en saadan Maade, at det bliver umuligt uden den største Risiko at indlade sig derpaa. Vi maa have den Opfattelse slaaget ned, at for at en dygtig Mand indenfor Bourgeoisiet kan lede et stort Foretagende, skal han gageres med Millioner. Den Opfattelse maa slaas ned, thi det har det lille danske Samfund i Øjeblikket ikke Raad til. De Herrer Ingeniører, Teknikere o. s. v., som er gaaet i Bourgeoisiets Tjeneste, maa vide, at der ogsaa er Grænser for, hvad de kan faa. De skal være ordentligt lønnede, den dygtige Leder af en stor Virksomhed skal selvfølgelig være højt lønnet, det er jeg ogsaa ganske paa det rene med. Men vi er kommet ud i det fuldkomne vanvittige i de senere Aar, og det maa der sættes en Stopper for, ogsaa, som jeg før sagde, af Hensyn til Statens og Kommunernes Administration. Det, der nu foreligger, er et alvorligt Arbejde paa at komme ud af alt det, som vi har været inde i, og som nu forhaabentlig, ja, ganske sikkert vil blive afsløret til Bunds. Til at lede dette Arbejde er en Regering med den nuværende Udenrigsminister i sin Midte ikke skikket, og det skal nok vise sig, at beholder Regeringen den Mand i sin Midte, saa kan det ikke en Gang gøre et alvorligt Forsøg paa at faa dette Udrensnings- og Genrejningsarbejde fuldført eller blot paabegyndt; det er en Umulighed. Hvad der trænges til, er en saadan Rigsdag og en saadan Regering, at dette Arbejde kan blipe til Alvor — dette Arbejde for Straf, Erstatning, Udrensning, Genrejsning.

Ordføreren (Martin Hansen): Den Skrivelse, som findes under Nr. 78 i Betænkningen, har jo affødt en meget lang Forhandling. Adskillige vil maaske mene, den har været for lang, ikke mindst naar man tænker paa det ærede Medlem, der nys forlod Talerstolen (Borgbjerg). Det ærede Medlem talte sig meget højt op og

kom endog til det Resultat, at Venstre var et barbarisk Parti, at det havde rettet fæle Nedrakningsangreb paa andre Partier, ja, at det endog havde ført denne Nedrakningskampagne saa vidt, at det havde beskyldt en tidligere Udenrigsminister for for tyske Penge at have købt sig en Herregaard og beskyldt det ærede Medlem for, at han var blevet Millionær, hvilket vel saa skulde være gaaet til paa lignende Maade. Jeg maa meget bestemt protestere imod, at der fra ansvarlige Politikeres Side skulde være ført en saadan Nedrakningskampagne. Men Formaalet med saadanne Udtalelser skulde vel ogsaa være at dække over det, der i Virkeligheden er Sagens Kærne under denne Forhandling, nemlig den Skrivelse, der findes i Betænkningen under Nr. 78. Den højt ærede Minister har jo svaret paa det ærede Medlems Bemærkninger om denne Skrivelse, og jeg skal ikke indlade mig paa at give yderligere Svar. Jeg vil kun knytte et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens og det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen gav Udtryk for den Opfattelse, at naar Skrivelsen i det hele taget var kommet frem, var det, fordi man vilde have denne Sag under Debat her i Rigsdagen, og Begrundelsen herfor skulde jo være den, at da den nuværende Udenrigsminister kom til, havde Venstres Presse og Venstres Rigsdagsmænd udtalt sig anerkendende om den nye Udenrigsminister, dette krævede en Retorsion, og saa maatte Angrebet paa Udenrigsministeren til. Nu er der ikke noget at sige til, at man slaar fra sig, naar blot det er rigtigt, hvad man fremfører. Det er det, der er det afgørende. Jeg maa sige, jeg blev noget forundret ved at høre det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtale, at Venstres Presse vilde gøre Ministeren hvid som en Engel — det kunde man altsaa fra den Side ikke finde sig i —, men det ærede Medlem vil jo netop gøre sig selv hvid som en Engel. Hvad der er foregaaet, er, at det, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har beskyldt Udenrigsministeren for, har vist sig at være urigtigt, ikke desto mindre siger det ærede Medlem Hr. Borgbjerg: Det er rigtigt, alt, hvad jeg har fremført. Det forekommer mig, at det vil være rigtigt at holde sig til det konkrete, der her foreligger, og se paa dette: Hvad er Sandhed, og hvad er ikke Sandhed? Jeg skal da erindre det ærede Medlem Hr. Borgbjerg om, at det i den Udtalelse, som Kommissionen fremsatte efter sin Under-